

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Stk/6/2022
Identifikačné číslo spisu: 1018200713
Dátum vydania rozhodnutia: 31. mája 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Anita Filová
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:1018200713.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: O. Z. R., dátum narodenia: XX.XX.XXXX, advokát a konateľ advokátskej kancelárie R. so sídlom W., právne zastúpeného: JELENČÍK A PARTNERI advokátska kancelária, s.r.o., Tatranská 49, 841 06 Bratislava, IČO: 47 245 042, proti žalovanej (sťažovateľka): Slovenská advokátska komora, so sídlom Kolárska 4, 813 42 Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka konania: Revízna komisia Slovenskej advokátskej komory, so sídlom Kolárska 4, 813 42 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej sp.zn.: I. ODS-36/17:4103/2016 z 13. februára 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovanej (sťažovateľky) proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S/73/2018-115 z 15. novembra 2021, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa o d m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov konania n e m á p r á v o na náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I. Napadnuté uznesenie správneho súdu

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) napadnutým uznesením postupom podľa § 33 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) s poukazom na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Asan/9/2021 zo dňa 29.09.2021 pribral do konania účastníka administratívneho konania - Revíznu komisiu Slovenskej advokátskej komory, Kolárska 4, 813 42, ako navrhovateľa disciplinárneho konania.

2. Súčasne účastníkov konania poučil, že proti uzneseniu je možné podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Bratislave.

II. Kasačná sťažnosť sťažovateľky

3. Proti uzneseniu správneho súdu podala kasačnú sťažnosť sťažovateľka a to z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. c/, g/ a h/ Správneho súdneho poriadku poukazujúc na to, že Revízná komisia Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „RK SAK“) nemá právnu subjektivitu, na rozdiel od ministra spravodlivosti SR, ktorého sa rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky dotýka, t.j. nemôže byť samostatným účastníkom akéhokoľvek konania. S poukazom na konkrétne ustanovenia zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) dôvodila, že RK SAK je jedným z orgánov SAK, ktorého kompetencie sú presne vymedzené v § 73 zákona o advokácii, ale stále je to len súčasť organizačnej štruktúry SAK bez akejkol'vek vlastnej právnej subjektivity. Preto navrhla, aby kasačný súd postupom podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil napadnuté uznesenie a konanie voči RK SAK ako vedľajšiemu účastníkovi zastavil.

III. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

4. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“) konajúci ako súd kasačný musí, po preskúmaní napadnutého uznesenia skonštatovať, že táto smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť neprípustná a to s odkazom na ustanovenie § 459 písm. c/ v spojení s § 439 ods. 2 písm. a/ SSP, nakoľko smeruje proti uzneseniu, ktorým sa upravuje vedenie konania. S poukazom na uvedené kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietol.

5. Hneď na úvod musí kasačný súd uviesť, že rovnakou problematikou sa už zaoberal a to v rozhodnutí sp.zn. 7Sžrk/1/2020 z 30. septembra 2021, ktoré bolo aj schválené plénom Najvyššieho správneho súdu SR na publikovanie v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorej prvé vydanie sa v súčasnosti pripravuje. Najvyšší správny súd v citovanom rozhodnutí v bodoch 12 až 15 uviedol nasledovné :

12. Najvyšší správny súd má za to, že aby mohlo byť uznesenie považované na účely posúdenia prípustnosti kasačného prieskumu za také, ktoré upravuje vedenie konania, musí spĺňať nasledujúce znaky (napr. uznesenie Najvyššieho súdu z 15. júla 2010 sp.zn. 5Cdo 101/2010, s. 4, keďže právna úprava otázky uznesení upravujúcich vedenia konania v civilnom procese a súčasnom správnom súdnom procese bola totožná).

13. V prvom rade, takým uznesením nesmie byť rozhodované vo veci samej, ani sa ním nesmie končiť konanie. Upravujú sa ním len otázky, ktoré vznikajú a na ktoré je potrebné reagovať počas prebiehajúceho konania. V druhom rade, také uznesenia musia riešiť otázky vývoja, smerovania či organizácie konania pred súdom. Krajský súd si nimi napr. ustáľuje, ako má konať, kedy má konať, čo je predmetom jeho konania, a s kým má konať. V treťom rade, v prípade uznesenia o vedení konania musí byť zrejmé, že ho právna úprava súdu umožňuje vzhľadom na momentálne potreby alebo okolnosti konania modifikovať pre zmenu skutkových či právnych okolností alebo aj pre zmenu vlastného názoru (§ 150 ods. 2 SSP). Vo štvrtom rade, uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania, nesmie byť spôsobilé podstatnejším spôsobom negatívne zasahovať do právnej sféry dotknutého účastníka konania.

14. Účelom vylúčenia prípustnosti kasačnej sťažnosti proti uzneseniam, ktorými sa upravuje vedenie konania, je zabezpečiť rýchly a hospodárny priebeh konania pred krajským súdom tým, že konanie nebude brzdené aj opakovaným preskúmaním jednotlivých procesných krokov správneho súdu pred rozhodnutím vo veci samej resp. pred rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Naviac, ako vyplýva z ustanovenia § 150 ods. 2 SSP uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konanie, nie je správny súd viazaný, to znamená, že ho môže kedykoľvek zrušiť.

15. Vo vzťahu k prípustnosti kasačnej sťažnosti proti uzneseniu o pribratí ďalších účastníkov konania podľa § 32 ods. 3 písm. a/ SSP (výrok 1. napadnutého uznesenia) postupom podľa § 33 SSP kasačný súd predovšetkým poukazuje na účel takéhoto uznesenia, ktorý jednoznačne podporuje záver, že ide o uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania. V podstate pribratie ďalších účastníkov konania (§ 32 ods. 3 písm. a/ SSP), je iba realizáciou bezpodmienečného zákonného príkazu a to prenesenie

účastníkov administratívneho konania do správneho súdneho konania, pričom samotné pribratie ďalších účastníkov konania nemôže predstavovať zásah do ich práv. Práve naopak, toto pribratie sleduje ochranu ich práv, pretože im umožňuje vplývať svojím účastníctvom na priebeh a výsledok správneho súdneho konania, ktoré nadväzuje na administratívne konanie, kde boli účastníkmi a kde sa rozhodovalo o ich právnej pozícii, a ktorého výsledok môže byť správnym súdom menený aj v ich neprospech. Absencia zásahu do ich práv je ďalej podložená aj tou skutočnosťou, že ďalší účastník konania sa môže svojho účastníctva v správnom súdnom konaní vzdať a to postupom podľa § 32 ods. 4 SSP, podľa ktorého „[účastníci prevzatí z administratívneho konania] sa môžu svojho účastníctva v konaní pred správnym súdom výslovne vzdať ústne do zápisnice na pojednávaní alebo písomne s osvedčením pravosti podpisu alebo zaručeným elektronickým podpisom.“, o ktorej možnosti má krajský súd pribratých účastníkov konania poučiť[...]. S poukazom na uvedené kasačný súd uzatvára, že uznesenie krajského súdu, ktorým sa podľa § 33 SSP do konania pribrali ďalší účastníci konania vymedzení v ustanovení § 32 ods. 3 písm. a) SSP, je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania, proti ktorému kasačná sťažnosť nie je prípustná. Na tomto závere nemôže zmeniť nič ani nesprávne poučenie o prípustnosti kasačnej sťažnosti zo strany krajského súdu.

6. Vo vzťahu k citovanému rozhodnutiu Najvyššieho správneho súdu je potrebné dodať, že v danom prípade sa sťažovateľka síce domáha zrušenia napadnutého uznesenia z dôvodu, že RK SAK nemá právnu subjektivitu, a teda nemôže byť ďalším účastníkom konania, avšak tento argument nič nemení na neprípustnosti kasačnej sťažnosti, keďže ide o uznesenie, ktorým sa upravuje vedenie konania.

7. Záverom Najvyšší správny súd dodáva, že samotnú dôvodnosť argumentácie sťažovateľky ohľadom absencie právnej subjektivity RK SAK, ktorá skutočnosť mala byť dôvodom zrušenia napadnutého uznesenia, môže v priebehu správneho súdneho konania posúdiť aj správny súd s tým, že pokiaľ prizná tejto argumentácii relevanciu, môže postupom podľa § 150 ods. 2 SSP napadnuté uznesenie zrušiť respektíve sa s touto argumentáciou vysporiadať v rozhodnutí vo veci samej.

8. S poukazom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší správny súd kasačnú sťažnosť ako neprípustnú odmietol [§ 459 písm. c/ SSP s poukazom na § 439 ods. 2 písm. a/ SSP].

9. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 170 písm. a/ SSP tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov kasačného konania nepriznal, nakoľko bola kasačná sťažnosť odmietnutá.

10. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0.

Poučenie :

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

